

Recensie: 9 to 5 de musical

Savoy Theatre Londen
donderdag 7 maart 2019

foto © Craig Sugden

Recensie:

Bestaat er een feministische musical die voor gelijkheid van man en vrouw is, een pleidooi houdt om de loonongelijkheid aan te pakken (nog steeds verdienen mannen meer wanneer ze dezelfde job uitoefenen dan vrouwen), en zich duidelijk anti-seksisme profileert? Jawel, Dolly Partons (muziek en tekst) en Patricia Resnicks (boek) 9 to 5 de musical draagt helemaal die principes uit. Tien jaar nadat de productie het levenslicht zag op Broadway, is deze feel good musical die gebaseerd is op de gelijknamige film uit 1980 nog steeds brandend actueel. Violet mag dan wel stellen dat 'over 10 jaar loonongelijkheid de normaalste zaak van de wereld zal zijn', in de feiten is dat alvast niet gebeurd. Kop van jut in deze productie is de bedrijfsleider Franklin Hart Jr. (Brian Conley) van Consolidated Industries waar onder andere Violet Newstead (Caroline Sheen), Judy Bernly (Amber Davies), Doralee Rhodes (Natalie McQueen) en Jenny Legg (Roz Keith) voor werken. 'Hij is zoals God. Niemand heeft 'm ooit gezien.' klinkt het over Franklin. Verder wordt ook de managementcultuur aangeklaagd van mannen die uiteindelijk ver verwijderd zijn van het dagelijks werk, eigenlijk vooral met zichzelf bezig zijn en er dure hobbies zoals golfen op nahouden. Bazen die je dus nauwelijks ziet maar wel met de pluimen gaan lopen, tot zelfs zaken claimen voor het werk dat hun medewerkers geleverd hebben terwijl hun eigen bijdrage nul of verwaarloosbaar is. Å Å

Een grote goudkleurige vintage wekker zien we op het podium. Daarop verschijnt Dolly Parton die meteen ook als vertelster van het verhaal fungeert en onder andere stelt dat Judy haar eerste werkdag zal meemaken. Haar allereerste job ooit. Ze kan alle steun gebruiken volgens Dolly, en dat is een understatement als we het personage in haar sjiekste outfit mét modieuze hoed zien aankomen om uiteindelijk een kantoorjob uit te gaan oefenen terwijl ze geen business skills heeft. Judy's man Dick (wat ook de erg voorspelbare penis-grapjes en dubbelzinnige quotes oplevert) liet haar zitten voor een jongere vrouw, een secretaresse terwijl Judy zelf nog maar 21 is! Met de patriarchale samenleving wordt al meteen de draak gestoken wanneer we bij openingsnummer '9 to 5' een man met een gigantische ochtenderectie zien.

Meneer Hart wordt voorgesteld als een man met de foute (typische '80s) humor. Zo laat ie zijn potloden met opzet vallen zodat ie het décolleté van Doralee beter kan aanschouwen, trippelt hij dichterbij het boekenrek wanneer zij op een trapje staat om een dossier te zoeken, zodat ie een blik onder de rok kan werpen van zijn medewerkster. Hij lanceert ook het gerucht dat de twee een affaire zouden hebben, wat niet strookt met de werkelijkheid en waar Doralee helemaal niet mee kan lachen. Roz daarentegen "de rosse vlam van het bedrijf" droomt dan weer wél stiekem van kinky spelletjes met Hart wat te horen is in wellicht een van de leukste nummers van het eerste bedrijf: het tangoachtige 'Heart to Hart' waarbij ze in sexy lingerie verschijnt, Hart ook even, maar hij al snel opnieuw in gewone kleren opduikt en niet weet wat ie ziet wanneer zij ondersteboven met opengesperde benen gewillig voor hem klaarligt in zijn sofa in zijn kantoor terwijl ie niets van haar moet hebben. In '5 to 9' bezingt Roz "zeer sterk neergezet door understudy Jenny Legg" in de klassieke musicalballad in het tweede bedrijf hoe ze hem mist buiten de kantooruren. Conley van zijn kant mag als Franklin in 'Here for you' schitteren en zijn beltingstechniek feilloos aanspreken. Het soort humor dat ie hanteert, is van het

genre: 'from tit to toe' (in plaats van 'from head to toe'), 'Wat wil je niet horen wanneer je seks hebt?' " "Honey I'm home!" en 'Wat is de gelijkenis tussen een tapijt en een vrouw?' " " Als je ze goed legt, kan je er de volgende 25 jaar over gaan'. " Met de domme Amerikaan wordt dan weer gelachen wanneer Franklins vrouw een reisje wil boeken. 'We kunnen naar Europa reizen. Ik wil de piramiden zien.' luidt het. " En de vrouwen blijken wél over een fijne dosis humor te beschikken: 'Goed ouderschap betekent je kinderen aanleren om te delen. (ook wiet volgens een van hen n.v.d.r.)' Dat krijgen we te horen wanneer Judy, Doralee en Violet zitten te chillen op het dak en marihuana roken, zich storten op een pak chips en frisdrank om de frustraties van het werk even te vergeten.

Maar wanneer in Franklins koffie per ongeluk rattenvergift gedaan wordt door een van hen, breekt het angstzweet bij de dames uit. Uiteindelijk blijkt er niets aan de hand, maar hun baas zal met Roz een complot smeden. Daarbij moet ze hen wijsmaken dat ie in kritieke toestand naar het hospitaal gebracht werd. Wanneer de drie ontdekken dat er niets van aan is, nemen ze wraak. Ze ontdekken dat ie een kast vol sm-spulletjes heeft bij hem thuis, hijsen hem in zo'n sm-outfit. En wanneer de afstandsbediening plots de kroonluchter laat vallen (op de tonen van 'the Phantom of the Opera', wat we geweldig leuk vonden) zullen ze hem de nok in takelen. Zo eindigt het eerste bedrijf op een hilarisch oog om oog, tand om tand hoogtepunt.

In het tweede bedrijf stijgt de productiviteit van het bedrijf met 20% omdat de vrouwen de touwtjes in handen nemen en alles onderteken met Franklins handtekening. Wanneer ze de boekhouding uitvlooiën, stellen ze ook vast dat hun baas wel erg creatief was met de cijfers. Roz wordt naar Frankrijk gestuurd, de werkplek wordt een aangenamere omgeving, medewerkers mogen foto's op hun bureau plaatsen, kortom: het wordt er kleuriger en fleuriger. Een alcoholica wordt naar een ontwenningcursus gestuurd zodat ook zij zich beter in haar vel zal voelen en beter zal presteren op het werk. " Violet zal uiteindelijk CEO worden van het bedrijf, Franklin wordt naar Bolivia gestuurd. Het levert een grap op van Bob aan het adres van Franklin: 'Hoe noemen ze een vrouwelijke CEO?' " Een CEO.'

Het moet gezegd, op deze West End cast valt niets af te dingen. Jenny Legg blijkt een uitermate sterke understudy die moeiteloos de rol van Roz kan neerzetten en met 'Heart to Hart' en '5 to 9' twee cruciale nummers mag brengen waarvoor ze " terecht " een stevig applaus mag ontvangen. Caroline Sheens klasse komt dan weer bovendrijven in het tweede bedrijf tijdens de song 'One of the boys', terwijl we het heerlijke stemtimbre van Amber Davies als Judy aanstippen in 'Get out and stay out.' Wanneer Dick Judy terugwil, houdt ze voet bij stuk, en zal niet ingaan op zijn voorstel: 'I used to love you, now it's your time to squirm. Cause I'm saying goodbye and I won't wait for your return' klinkt het beslist. Deze vrouw die erg onzeker in het begin van de musical haar allereerste job begon, is een zelfzekere vrouw geworden waar je niet mee hoeft te sullen. " Ze blijft single maar heeft wel een bestseller geschreven: 'Life without Dick'.

Deze West End-versie toont echter dat 9 to 5 de musical een work in progress is. 'Here for you' en 'Backwoods baby' werden van plaats gewisseld in het eerste bedrijf. Maar het meest opvallende is dat er maar liefst vier songs uit de originele versie van 2009 sneuvelen. 'The Dance of Death', 'Cowgirl's Revenge', 'Potion Notion' en 'Joy to the Girls' werden geschrapt in het eerste bedrijf. In de plaats kwam 'Hey boss' net voor het pauzenummer 'Shine like the sun'.

De Londense cast en crew zet een zeer goede versie neer waar niets op af te dingen valt. Maar de musical is wat ze is, ondanks de aanpassingen is het nog steeds geen hoogvlieger qua verhaal, story telling en spanningsboog. De regie van Jeff Calhoun vergallopeert zich meermaals zodat de ene drukke scènewissel de andere in geen tijd moet opvolgen. Qua zang worden we weliswaar wél in de watten gelegd, maar ook hier moeten we het met 1 hit (9 to 5) stellen, wat eerder aan de magere kant is.

We waren dus kortom vooral enthousiast om de (jammer genoeg nog steeds actuele) thematiek die deze musical aanboort. Maar over de vorm en het verhaal dat eerder een niemendalletje blijkt van het genre stationsroman, zijn we veel minder enthousiast. Gemengde gevoelens dus, waarbij weliswaar de positive vibes de bovenhand halen.

< Bert Hertogs >

Deze recensie werd mede mogelijk dankzij Eurostar.

Wist je dat? ... je met Eurostar van Brussel naar Londen reist op amper 2 uur
... dat al kan vanaf 39 euro voor een enkele reis, als je een retourtje boekt.
... er tot 10 treinen per dag rijden tussen Brussel en Londen (in beide richtingen).
... Eurostar sinds 1994 al meer dan 180 miljoen reizigers vervoerd heeft.
... boeken kan vanaf 6 maanden voor einddatum van je reis.
... je met je Eurostarticket 2 museumtickets voor de prijs van 1 kan ontvangen in enkele musea tot 5 dagen na je vertrekdatum.

... de negen grootste musea in Londen (Tate Modern, Tate Britain, The National Gallery, National Portrait Gallery, The British Museum, Victoria and Albert Museum, The British Library, Science Museum en Royal Academy of Arts) daaraan meedoen.

Meer weten over Eurostar en het voordeelprogramma 2 for 1? Bezoek de site op eurostar.be